

+
M
PAX

22 mei 2022
6e zondag van Pasen, C
Joh. 14, 23-29

Veelgeliefden,

Mijn vrede geef Ik u, zo verzekerde Jezus aan zijn leerlingen en ook aan ons. *Vrede laat Ik u na*. Om wat voor vrede gaat het? Het woord 'vrede' heeft immers verschillende betekenissen. Gaat het om een afwezigheid van twist, van oorlog, een toestand zonder vijandigheid? Vrede is zo het tegengestelde van oorlog en strijd. Twee duizend jaar christendom hebben ons dan niet veel vrede gebracht. Jezus spreekt over een andere vrede, die Hij ons wil geven: *Niet zoals de wereld die geeft, geef Ik hem u*. Het gaat Jezus duidelijk over een innerlijke vrede, een godsgeschenk dat wij niet uit onszelf kunnen bewerken. De uiterlijke vrede ligt deels in onze hand en daarin hebben we gefaald en blijven we te kort schieten.

De innerlijke vrede is een godsgeschenk dat we uit zijn hand moeten ontvangen. Maar hoe kunnen we de vrede ontvangen in een rusteloze maatschappij vol strijd, jaloezie, concurrentie, waarin we meer geleefd worden dan leven, waarin we onze zorgen en lasten met stress en uitputting moeten dragen? Jezus leert ons hierover: *Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken. ... Leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.* (Mt. 11,28-29) Dat is basis van de vrede die Jezus ons wil schenken: door zachtmoedigheid en nederigheid blijven we buiten het gedruis en geweld van de wereld en kunnen rust vinden voor de ziel. We worden als het ware ongevaarlijk voor de wereld geacht en mijden zo allerlei conflicten met macho's en egotrippers omdat we niet meer meedoen met hun machtspelletjes en begeertes naar geld of sex. De eerste fase van de vrede bestaat er daarom in dat we geen of minder last hebben van het gedoe en de onrust om ons heen. De onrust van buiten heeft geen greep meer op ons. Vandaar de uitspraak van Jezus: *Dit heb Ik u gezegd opdat gij vrede zoudt bezitten in Mij. Weliswaar leeft gij in de wereld in verdrukking, maar hebt goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.* (Jo. 16,33)

Er is echter ook onrust en onvrede in onszelf. Daarom voegt Jezus aan zijn belofte van de vrede toe: *Laat uw hart niet verontrust of kleinmoedig worden.* Hij wist bijvoorbeeld dat de apostelen na het verraad van Judas en de verloochening van Petrus, en vooral bij het zien van zijn Lijden en Dood verontrust en kleinmoedig zouden worden. Het eerste dat de Verrezen Heer zegt, is dan ook: *Vrede aan jullie*. En Hij herhaalt deze woorden nog tweemaal, waardoor de meeste exegeten menen dat dit niet een zegenwens is of een gewone begroeting: de vrede zij u, zoals meestal vertaald wordt. Nee, Jezus zelf schenkt en bewerkt met die woorden de

vrede. Zijn vrede. Pax tecum zoals de bisschop aan het begin van de pontificale mis zegt. Het is veel minder een zegenwens dan een constatering. Zoals het Dominus vobiscum van de priester en de diaken alleen door hen mogen worden gezegd omdat het de verbazingwekkende ontdekking verwoordt dat de Heer bij ons aanwezig is, een aspect dat in de vertalingen helaas verloren is gegaan.

Toch wil Jezus ons een veel diepere vrede schenken: zijn eigen vrede. In het Johannes' evangelie komen we zeven zogenaamde 'Ik ben' uitspraken tegen. Jezus zegt: Ik ben het licht, de weg, de waarheid, het leven enz. We zouden er een achtste aan kunnen toevoegen: Ik ben de vrede. Jezus zelf is de vrede. Hij blijft verbonden met ieder die in Hem gelooft en die dit geloof toont door zijn geboden te onderhouden. *Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord onderhouden; mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en verblijf bij hem nemen.*

Als wij Christus liefhebben en zijn woord onderhouden, zullen Vader en Zoon door de Geest in ons hun verblijf nemen. Dat is de eigenlijke kern van Jezus' woorden. Het hele Johannes-evangelie is vervuld van dit inzicht en ons hele leven zou doordrengd moeten zijn van dit besef. We zijn niet alleen verlost maar er is meer want God zelf wil verblijf in ons nemen of, zoals sint Paulus het uitdrukt: wij zijn een tempel Gods. Vader, Zoon en Geest willen in ons leven.

De eerste uitwerking van deze goddelijke inwoning zal de vrede zijn: *Vrede laat Ik u na; mijn vrede geef Ik u.* Vrede, ware vrede heeft met God van doen. Maar deze vrede is zozeer van God, dat de Brenger hiervan, Jezus, overal verdeeldheid tussen de mensen veroorzaakt. Hijzelf zegt hierover: *Meent gij dat Ik op aarde vrede ben komen brengen? Neen, zeg Ik u, juist verdeeldheid.* (Lk. 12,51) Jezus stookt geen ruzie, maar overal waar Hij vrede en liefde wil brengen, lokt zijn tegenstander haat en verdeeldheid uit.

Echte vrede en liefde kunnen we alleen bereiken vanuit God, want ware vrede, vreugde en liefde zijn de gaven van de heilige Geest en de vrucht van de bekering van het hart. Willen we werkelijk vrede, dan moeten we deze eerst in ons hart laten ontluiken. Dan moeten we ons verzoenen, met de medemens, met onszelf en met God. Christus wil ons de vrede schenken die ons innerlijk tot rust zal brengen. Hij wil ons zoveel geven, maar willen wij zijn gaven aanvaarden?

Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van de vader is ruimte voor velen. (Jo.14,1)

Nu zijt gij wel bedroefd, maar wanneer Ik u zal weerzien, zal uw hart zich verheugen en uw vreugde zal niemand u kunnen ontnemen. (Jo.16,22)